

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Державної судової адміністрації України щодо офіційного тлумачення положення абзацу другого частини першої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ у системному зв’язку зі статтею 55 Бюджетного кодексу України

м. К и ї в
27 листопада 2013 року
№ 59-у/2013

Справа № 2-61/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В’ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Державної судової адміністрації України щодо офіційного тлумачення положення абзацу другого частини першої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус

суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41–45, ст. 529) (далі – Закон) у системному зв'язку зі статтею 55 Бюджетного кодексу України (далі – Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали конституційного подання, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Державна судова адміністрація України звернулася до Конституційного Суду України щодо офіційного тлумачення положення абзацу другої частини першої статті 142 Закону, яким встановлено, що бюджетні призначення на утримання судів належать до захищених статей видатків Державного бюджету України, у системному зв'язку зі статтею 55 Кодексу, якою визначено захищені видатки бюджету.

Обґрунтовуючи необхідність в офіційному тлумаченні, автор клопотання вказує, що Державна казначейська служба України (далі – Казначейство України) систематично затримує оплату рахунків (платіжних доручень) судів, а це ставить під загрозу їх належне функціонування, а також наголошує, що органи Казначейства України затримують платежі, які мають здійснюватися за рахунок коштів спеціального фонду Державного бюджету України, який формується з коштів судового збору.

На думку суб'єкта права на конституційне подання, така ситуація викликана неправильним розумінням органами Казначейства України положення абзацу другої частини першої статті 142 Закону, відповідно до якого видатки на утримання судів належать до захищених статей видатків Державного бюджету України.

Зокрема, при здійсненні платежів за зобов'язаннями розпорядників бюджетних коштів Казначейство України надає пріоритет забезпеченню захищених видатків бюджету, керуючись положеннями частини другої

статті 55 Кодексу та нормативно-правових актів Міністерства фінансів України. Однак у переліку захищених видатків Державного бюджету України окремої статті про видатки на утримання судів немає.

Посилаючись на статтю 130 Конституції України та відповідні правові позиції Конституційного Суду України щодо забезпечення державою фінансування та належних умов функціонування судів і діяльності суддів, Державна судова адміністрація України вказує на „неоднозначне тлумачення органами державної влади положення абзацу другою частини першої статті 142 Закону“ та просить дати офіційне тлумачення цього положення стосовно того, чи є захищеними видатками бюджету в розумінні статті 55 Кодексу:

- бюджетні призначення на утримання судів;
- бюджетні призначення за спеціальним фондом Державного бюджету України, джерелом формування якого є кошти судового збору.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 14 листопада 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

Порушені в конституційному поданні питання стосуються віднесення видатків на утримання судів до захищених видатків бюджету, обсяг яких відповідно до статті 55 Кодексу не може змінюватися при здійсненні скорочення затверджених бюджетних призначень шляхом внесення змін до закону про Державний бюджет України. Розглядаючи питання захищеності бюджетних видатків на утримання судів, Конституційний Суд України зазначив, що видатки Державного бюджету України на утримання судової влади захищені безпосередньо Конституцією України і не можуть бути скорочені органами законодавчої або виконавчої влади (абзац сьомий

пункту 2 мотивувальної частини Рішення від 24 червня 1999 року № 6-рп/99 у справі про фінансування судів).

Конституційний Суд України розглядає питання, які йому підвідомчі відповідно до положень статті 150 Конституції України та Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Аналіз конституційного подання та доданих до нього матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання фактично констатує наявність неузгодженості між положеннями абзацу другої частини першої статті 142 Закону та статті 55 Кодексу щодо переліку захищених статей видатків Державного бюджету України. Однак, як неодноразово зазначав Конституційний Суд України у своїх ухвалах, усунення розбіжностей між законодавчими нормами належить до повноважень Верховної Ради України (ухвали Конституційного Суду України від 19 лютого 2004 року № 14-у/2004, від 2 лютого 2010 року № 4-у/2010). Отже, такі питання непідвідомчі Конституційному Суду України.

Таким чином, непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 45, 48, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Державної судової адміністрації України щодо офіційного тлумачення положення абзацу другої частини першої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року

№ 2453–VI у системному зв'язку зі статтею 55 Бюджетного кодексу України на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ